

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/23-14977
Otsuse kuupäev	05.03.2024
Komisjoni koosseis	Margus Kingisepp Merli Siitan Merike Hallik

Tarbija Kaupleja	ÖÖD HOTEL OÜ (14727208)
---------------------	-------------------------

Tarbija nõue	393.04 euro hüvitamine
--------------	------------------------

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija nõue osaliselt. Kauplejal tagastada tarbijale 239 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud tarbijavaidluste komisjoni (komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 03.11.2023.

Avalduse materjalide kohaselt broneeris tarbija kaupleja veebilehel kaheks ööks romantilise majutuse kaupleja poolt pakutavas Roosisaare majakeses perioodil 9.08-11.08.2023. Majutuse maksumuse 478 eurot tasus tarbija pangakaardiga 10.07.2023.

Esimese päeva õhtupoolikul kohale jõudes tarbija elukaaslasega tutvusid ümbrusega, grillisid, kasutasid sauna ja käisid dušši all. Dušši all nad küll märkasid juba esimestel pesemiskordadel vee äravoolu probleemi, kuid kuna dušinurka ei eralda põrandal WC alaga ükski piire ja ei tekkinud veetaseme tõusu tunnetust, ei pidanud nad vajalikuks sekkuda.

Hiljem pesemas käies märkasid külastajad tekkinud uputust. Vesi oli voolanud pesuruumist elutuppa (pesuruumi eraldas elutoast 1-1,5cm kõrgune piire). Nad keerasid kõik kraanid kinni ja teavitasid olukorrast majutuskoha. Kohale tulnud töötaja tõmbas kanalisatsioonist välja portsu blonde juukseid (tarbijal ega tema elukaaslasel ei ole heledad juuksed), misjärel vesi ära voolas. Kuna elamine vajas uputusest koristamist, pakkus majutuskoha töötaja tarbijale võimalust tema majas ööbida, kuid nad ei pidanud sobilikuks veeta oma soovitud romantilist õhtut kellegi võõra vahetus läheduses ning otsustasid lahkuda. Majutuskohast abistas tarbijat transpordiga ja toimetas hiljem nendeni ka majutuskoha ununenud asjad.

Kui tarbija avaldas soovi, et lahendusena peaks pool majutuse maksumusest talle tagastatama, tuli

välja, et see töötaja rahaasjadega ei tegele.

Tarbija esitas kauplejale avalduse saamata jäänud teenuse eest raha tagastamiseks summas 393 eurot ja 04 senti.

Kahjunõude arvestus: puhkuse kogumaksumus summas 478 € miinus veedetud aja väärtus summas 84.96 €, mis teeb kokku 393.04€.

22.08.2023 vastas kaupleja kirja teel teatega kompensatsioonist 99€, kus võis ka välja lugeda, et umbmääraste kahjude likvideerimine arvutati kompensatsioonist maha.

Kaupleja pakkus tarbijale 26.09.2023 kompensatsiooniks 400 euro väärtuses kinkekaarti.

Tarbija ei soovi kinkekaarti kasutada ja tema nõudeks on raha tagastamine selles ulatuses, mis osa teenusest jäi saamata.

03.11.2023 edastas Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet (komisjoni sekretariaat) tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks. Kaupleja vastas tarbija avaldusele kirjaga, milles ei nõustu tarbija nõuet rahuldama, kuna tarbija hooletus aitas kaasa uputuse tekkimisele.

Enne komisjoni istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei ole nõus kaebust rahuldama ning eelmenetluse raames ei paku ka muid lahendusi. Kaupleja toob välja, et dušši all käidi kahekesi ilma tuledeta ja veel lasti voolata elutuppa. Ta leiab, et dušši all käimine tulnuks koheselt lõpetada, kui oli näha, et vesi ära ei voola ja äravoolu puudumist pidanuks külastajad märkama.

Kaupleja hinnangul on tegemist olnud ettevaatamatuse ja lohakusest põhjustatud kahjuga. Pärast juhtunut pakkus perenaine külalistele majutust teises peamajas, millega külalised ei olnud rahul. Seejärel pakkus perenaine külalistele transporti koju.

Juhtunu ilmsiks saamisel prooviti veenda vara/maja omanikku, et ei esitataks omakorda külaliste vastu kahjunõuet (kuna vesi on pääsenud ka konstruktsioonide vahele). Samuti on pakutud külalistele nende poolt küsitud vääringus kinkekaarti.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja esitatud tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele osaliselt.

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 51 järgi lahendab komisjon vaidluse poolte selgituste ja esitatud tõendite ning sekretariaadi poolt kogutud teabe alusel.

Esmalt kontrollis komisjon, milline on pooltevahelise lepingu iseloom. Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled olid sõlminud 10.07.2023 üürilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 271 tähenduses.

Komisjon tuvastas, et sõlmitud leping vastab sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele VÕS § 52 lg 1 ja 2 tähenduses. Lepingu sõlmimine toimus sidevahendina internetti kasutades booking.com keskkonnas. Puuduvad VÕS § 53 lg 2 toodud välistused.

Asja materjalidest nähtuvalt vaidlevad pooled selle üle, kas tarbijal on õigus

nõuda majutuse eest makstud summa tagastamist lepingu eseme mittevastavuse tõttu lepingutingimustele.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes lepingust osalise taganemise nõudena.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

VÕS § 276 lg 1 kohaselt on üürileandja kohustatud asja üürnikule üle andma kokkulepitud ajaks koos päraldistega lepingujärgseks kasutamiseks sobivas seisundis ja tagama asja hoidmise selles seisundis lepingu kehtivuse ajal.

VÕS § 116 lg 1 kohaselt lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine).

VÕS § 277 lg 1 kohaselt juhul, kui üürileandja annab üle asja, mille puudused välistavad asja sihtotstarbelise kasutamise võimaluse või piiravad seda olulisel määral, võib üürnik lepingust taganeda.

Komisjon kontrollis järgnevalt, kas juhtumi puhul on täidetud VÕS § 277 lg 1 loetletud taganemisõiguse kasutamise eeldused.

Komisjon tuvastas tarbija poolt esitatud teabe alusel, et majutuskoha duširuumi äravool ei toiminud nõuetekohaselt, mistõttu voolas vesi elutuppa.

Komisjon leidis tuvastatud asjaolude alusel, et esinenud puuduse tõttu oli välistatud asja sihtotstarbeline kasutamine VÕS § 277 lg 1 tähenduses.

Kaupleja ei ole asja lepingutingimustele mittevastavust ümber lükanud.

Komisjon leidis, et kaupleja oli lepingutingimustele mittevastava asja üleandmisega rikkunud poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses.

Lepingu rikkumise korral võib võlausaldaja kasutada seaduses toodud õiguskaitsevahendeid s.h. lepingust taganeda.

VÕS § 282 lg 1 p 1 kohaselt peab üürnik üürileandjale viivitamata teatama asja

lepingutingimustele mittevastavusest, kui üürnik ise ei pea seda kõrvaldama.

Komisjon tuvastas asjas esitatud materjalide alusel, et tarbija oli kauplejat teavitanud koheselt uputuse ilmnemisel mittevastavusest lepingu tingimustele ja soovist lepingust taganeda. Kaupleja ei ole tarbija poolset lepingust taganemist vaidlustanud.

Eeltoodust lähtudes leidis komisjon, et vaidlusaluses juhtumi puhul olid täidetud VÕS § 277 lg 1 toodud taganemisõiguse eeldused.

Lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool VÕS § 189 lg 1 järgi nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt, kusjuures vastavalt kohaldatakse VÕS §-s 111 sätestatut.

VÕS § 101 lg 3 järgi võlausaldaja ei või tugineda kohustuse rikkumisele võlgniku poolt ega kasutada sellest tulenevalt õiguskaitsevahendeid niivõrd, kuivõrd selle rikkumise põhjustas tema enda tegu või temast tulenev asjaolu või sündmus, mille toimumise riisikot ta kannab.

Kuivõrd uputuse tekkimisele võis osaliselt kaasa aidata tarbija poolne hooletus, leiab komisjon, et tarbijal on õigus nõuda hüvitist ühe öö maksumuse ulatuses summas 239 eurot.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

Merli Siitan
Merike Hallik

/allkirjastatud digitaalselt/